

Ольга Біловус

слухачка магістратури за спеціальністю
«Державна служба»

(науковий керівник: д.е.н., професор кафедри менеджменту
та публічного управління Шкільняк М.М.)

УДОСКОНАЛЕННЯ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНУ ДЕРЖАВНОЇ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ

Органи виконавчої влади в межах визначених законодавством повноважень забезпечують реалізацію законів України, Указів Президента, Постанов Верховної Ради, Кабінету Міністрів, інших актів законодавчої і виконавчої влади, власних рішень, прийнятих у межах їх повноважень, виконання бюджету, програм економічного і соціально-культурного розвитку територій, здійснюють інші функції державного управління.

Як відомо, ефективність здійснення функцій та розвитку органу виконавчої влади досягається через оптимізацію складу і обсягів ресурсів, що забезпечують його функціонування. Сукупність ресурсів органу виконавчої влади створює базу для формування його ресурсного забезпечення, оскільки система ресурсів більшою мірою належить до опису потоків ресурсів, що використовуються у виробничому процесі, тоді як ресурсне забезпечення передбачає насамперед наявність джерел ресурсів.

Основні теоретичні та практичні аспекти проблем організації ресурсного забезпечення знайшли своє відображення у працях вітчизняних і зарубіжних вчених: А.Ф. Мельник, А.Ю. Васиної, О.П. Дудкіної, Т.М. Попович, Т.Л. Желюк, С.В. Безрукова, Т.Л. Ігнат'євої, І.Ю. Ляпіної, М.П. Мальської, О.І. Олексюка, Н.В. Ревуцької, Г.В. Хамела, Г.О. Швиданенка та інших.

Ресурсне забезпечення органу виконавчої влади передбачає, в першу чергу забезпечення органу виконавчої влади трудовими, фінансовими, матеріальними та інформаційними ресурсами.

Основною характеристикою трудових ресурсів, які використовуються в органі виконавчої влади, є кадри. Керівнику будь-якого органу виконавчої влади необхідно враховувати, що організаційна структура і склад кадрів мають вплив на ефективність всього трудового процесу. Тому, актуальним для керівників, сьогодні, стає питання планування, формування та обліку складу і структури кадрів організації, щоб визначити можливості кадрового потенціалу органу виконавчої

влади і ефективно використовувати його. [1].

Залежно від змісту і характеру державних функцій орган державної виконавчої влади забезпечує регулювання та управління державними фінансами в межах, визначених чинним законодавством. Фінансове забезпечення є передовсім джерелом ресурсів для підтримки та існування системи органів виконавчої влади, адже співвідношення між отриманим результатом (ефектом) і ресурсами, які витрачаються на його досягнення, визначає ефективність діяльності організації.

Основними напрямками реалізації ресурсної стратегії є вдосконалення обліку і зберігання матеріальних цінностей, скорочення витрат матеріалів та технічних засобів, вдосконалення використання теплових і енергетичних ресурсів.

Також, особливої актуальності набуває інформаційне забезпечення органу виконавчої влади. Ця динамічна система одержання, оцінки, зберігання та обробки даних, створена з метою вироблення ефективних управлінських рішень. Його можна розглядати і як процес забезпечення інформацією, і як сукупність форм документів, нормативної бази та реалізованих рішень щодо обсягів розміщення та форм існування інформації, яка використовується в інформаційній системі у процесі її функціонування органу влади [6].

В умовах жорсткої конкуренції, економічної нестабільності, нестачі вільних фінансових коштів раціональне та ефективне управління ресурсами має дуже велике значення для органу виконавчої влади, як з погляду забезпечення поточної діяльності в ринкових умовах, так і для досягнення стратегічних цілей у майбутньому.

Ресурсне забезпечення враховує спрямування, розширення, поповнення і відтворення джерел ресурсів і лише через можливість участі ресурсів у функціонуванні та розвитку органу виконавчої влади створюється його ресурсний потенціал.

В загальному, елементами ресурсного забезпечення розвитку органу виконавчої влади можна вважати всі види ресурсів, які певним чином пов'язані з функціонуванням та розвитком органу. Головна проблема аналізу складових ресурсного забезпечення полягає в тому, що всі його елементи повинні функціонувати як взаємопов'язана сукупність. Виходячи з цього, закономірності розвитку органу виконавчої влади можуть бути розкриті не як окремо взяті закономірності розвитку його складових, а лише за умови їх поєднання. Саме тому, важливим завданням є визначення ролі кожного окремого елемента діяльності органу. Найбільш об'єктивним методом дослідження принципів

формування системи ресурсного забезпечення розвитку органу виконавчої влади та аналізу його складових елементів виступає системний підхід.

Цілі формування компонентів ресурсного забезпечення повинні знаходитись у відповідності до обраної стратегії розвитку органу виконавчої влади, до цілей внутрішніх процесів і бути інтегрованими з кожною з них. Матеріальні ресурси органу виконавчої влади слід формувати невід'ємно від потенціалу інтелектуальних активів та інших неосяжних ресурсів, тобто не створювати незалежні можливості, які не мають синергізму [4, с. 37].

Сучасні умови розвитку органу виконавчої влади вимагають зміни парадигми оцінки ефективності використання ресурсів. Ресурси не можуть і не повинні вимірюватись тільки таким показником, як величина затратених на їх залучення грошових коштів. Цінність (вартість) ресурсів повинна визначатись їх відповідністю стратегічним пріоритетам розвитку органу виконавчої влади, а не обсягом грошових коштів, залучених на їх створення. Якщо ресурси повністю відповідають стратегії розвитку, то їх цінність для органу виконавчої влади суттєво збільшується. І навпаки, якщо ресурси не відповідають стратегії, то навіть за умови витрачання на їх залучення значної суми грошових коштів, цінність їх буде незрівнянно малою [2, с. 59].

Важливою умовою ефективного використання ресурсів для забезпечення розвитку є інтегрована взаємодія всіх ресурсів, що формують ресурсну базу розвитку органу виконавчої влади [3, с. 109].

Для того, щоб визначити статус ресурсів та їх роль в підтримці стратегії доцільним є використання такої їх характеристики як стратегічної готовності.

Окремі напрямки діяльності реалізуються ефективно, коли функціональні та ресурсні стратегії узгоджені та пристосовані одна до одної і до стратегій вищого рівня. Координація між окремими видами стратегій - це «концептуальний клей», що поєднує окремі види діяльності - як виробничі (бізнесові), так і управлінські. Одна з головних цілей стратегічного управління органу виконавчої влади - забезпечення раціонального розподілу ресурсів між напрямками діяльності і їх ефективного використання для якнайкращого досягнення поставлених стратегічних цілей [5].

Література:

1. Мельник А. Ф. Практикум з державного регулювання економіки : навчальний посібник / Мельник А.Ф., Васіна А.Ю., Попович Т.М., Дудкіна

О.П., Желюк Т.Л.; за ред. А.Ф. Мельник. - Тернопіль : Економічна думка, 2013. - 334 с.

2. Афанасьев Н. В. Управление развитием предприятия: Монография / Н. В. Афанасьев, В. Д. Рогожин, В. И. Рудыка – Х.: Издательский Дом “ИНЖЭК”, 2003. – 184с.

3. Ревенко Н. Г. Управління ресурсами промислових підприємств в умовах перехідного періоду: Монографія / Н. Г. Ревенко. – К.: Ред. “ Бюл. Вищ. Атестац. Коміс. України”, 2000. – 256с.

4. Conner, K.R., & Prahalad, C.K. (1996). “A Resource-Based Theory of the Firm: Knowledge versus Opportunism”.

5. Бібліотека економіста (онлайн), “Стратегічне управління (2004)” 3.7.3. Ресурсні стратегії, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://library.if.ua/books/101.html>. – Назва з екрана.

6. Чубенко Л.М. Аналіз підходів до побудови інформаційного забезпечення [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://khnu.km.ua/root/kaf/ksm/Chubenko.doc>. – Назва з екрана.

Ігор БОЖУК

слухач магістратури за спеціальністю
«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту
та публічного управління Дудкіна О.П.)

РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗРОБКИ І РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ МУНІЦИПАЛЬНИХ УТВОРЕНЬ

Ефективність функціонування будь-якого суспільства в першу чергу визначається якістю наявних ресурсів та способом їх включення у суспільну діяльність, адже основною продуктивною силою в державному та муніципальному управлінні є ресурси влади та ресурси управлінської діяльності.

Категорія «ресурси» багатогранна, вони є основою національної економіки, застосовуються в соціально-економічному розвитку, забезпеченні функціонування держави, суспільних процесів, здійсненні державно-управлінського впливу, задоволенні соціальних та екологічних потреб громадян, забезпеченні національної та економічної безпеки тощо. Для нормального функціонування державного органу будь-якого масштабу, а також реалізації функцій та завдань державної соціально-